

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/10106.**

Benyújtás dátuma: **2020-04-15 10:53**

Parlex azonosító: **28O4OJDY0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Miért nem törődnek a krónikus betegekkel?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az EMMI március közepén levelet küldött az egészségügyi szolgáltatóknak, amelyben ez állt: „A mai nap folyamán gondoskodjon arról, hogy az Ön által vezetett intézmény/ellátó összes olyan betege megkapja az értesítést arról, hogy a 2020.03.16-tól tervezett egészségügyi ellátása csak akkor kerül elvégzésre, ha arra sürgős szükség miatt (életveszély vagy tartós egészségkárosodás elkerülése érdekében) kerül sor. Kérem, minden előjegyzett betegük számára ezt a tájékoztatást személyre szabottan juttassák el, ezt az információt elektronikus csatornáikon keresztül is osszák meg betegeikkel. A holnapi nap folyamán gondoskodjanak arról, hogy mindezek ellenére az intézményükbe érkező betegek megfelelő tájékoztatást kapjanak.”

Ez után gyakorlatilag leállt a járóbeteg szakellátás és a fekvőbeteg ellátás jelentős része is. Rengeteg levelet kaptam arról, hogy a szükséges – hosszú távon életmentő – beavatkozások nem történnek meg, holott nyilvánvaló, hogy sok betegség esetében létfontosságú, hogy a beavatkozás időben történjen meg. Mivel a fenti levélen túl – tudomásom szerint - nincs megfelelő protokoll és szakmai iránymutatás az „életveszély vagy tartós egészségkárosodás elkerülésének” értelmezésére, gyakorlatilag minden beavatkozást halaszthatónak minősítenek és létfontosságú diagnosztikai vizsgálatokat nem végeznek el, a további egészségkárosodás elkerülését célzó fontos kezelések maradnak el. Így történhet meg, hogy rákos betegek műtétjeit halasztják el bizonytalan időre, hazaküldik az ellátásra szoruló fekvőbetegeket, vagy például félig vak emberek nem jutnak hozzá a megmaradt látásukhoz szükséges infúziós kezeléshez, ami esetükben tartós látáskárosodást okozhat.

Kérdéseim:

1. A miniszteri levélen túl van-e bármilyen részletes szakmai protokoll, ill. iránymutatás az

egészségügyi szolgáltatók részére az ellátható esetekkel, elvégezhető beavatkozásokkal kapcsolatban?

2. Mit jelent konkrétan az „életveszély vagy tartós egészségkárosodás elkerülése” a minisztérium értelmezésében? Beletartoznak-e az idővel visszafordíthatatlanná váló betegségek megelőzését szolgáló, létfontosságú vizsgálatok, műtétek, kezelések, mint pl. daganatos betegek műtétjei?

3. Ki vállalja a felelősséget azért, ha időben kezelhető betegségek maradnak kezeletlenül és ez elkerülhető halálozásokhoz, visszafordíthatatlan egészségkárosodásokhoz vezet?

Várom válaszát!

Budapest, 2020. április 15.

Tisztelettel :

Szél Bernadett
országgyűlési képviselő